

STEIN EVJU

Professor i arbeidsrett, Universitetet i Oslo
Honorær professor, Handelshøjskolen, Aarhus Universitet

Kontor:
Institutt for privatrett
Universitetet i Oslo
Postboks 6706 St. Olavs pl.
0130 OSLO

Privat:
Sagtomtveien 54
1359 EIKSMARKA

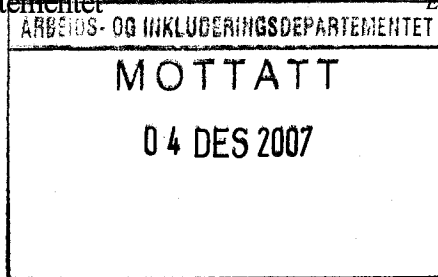
Tlf.: 22 85 93 25
Fax: 22 85 97 20

Tlf.: 67 14 85 80
Fax: 67 14 64 14

E-post: stein.evju@jus.uio.no E-post: stein@evju.name

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8004 Dep

0030 OSLO

3. desember 2007

Deres ref.: 200703505-HMR - 23

Min ref.: SE ASD/H 07-003

HØRING – FORSKRIFT OM INFORMASJONS- OG PÅSEPLIKT OG INNSYNSRETT

Jeg viser til departementets brev av 6. september og 3. oktober d.å. ad ovennevnte.

Saken foranlediger ikke nevneverdig omfattende bemerkninger fra min side. De sentrale problemstillingene knytter seg til det EØS-rettslige. Men i forhold til forskrifter er vel de grunnleggende premisser gitt med endringsloven av 12. juni d.å., slik at det ikke er rom for å gjenåpne den generelle diskusjonen av den EØS-rettslige dimensjonen her. Jeg begrenser meg derfor til noen helt konkrete bemerkninger til høringsnotatet.

Det er nok riktig, men samtidig ikke egentlig treffende, når det sies at det må vurderes om "tiltakene vil utgjøre en restriksjon i EØS-rettslig forstand" (s. 2, under pkt. 1.2). De tiltakene det er tale om her, er utvilsomt restriksjoner. F.eks. EF-domstolens dom i sak C-490/04 *Kommisjonen mot Tyskland* (2007) kan illustrere dette, direkte såvel som *a fortiori*. Spørsmålet blir derfor om de tiltakene det dreier seg om, likevel kan anses berettiget ut fra læren om tvingende almene hensyn og proporsjonalitet. Når det sies at departementet har lagt vekt på å "utforme" forskriftsforlaget slik at bestemmelsene ikke kommer i konflikt med EØS-retten (s. 4, i pkt. 2.1), treffer dette ikke poenget, men er i beste fall på siden. Spørsmålene om berettigelse i relasjon til læren om tvingende almene hensyn og proporsjonalitet er i realiteten ikke drøftet i høringsnotatet, selv om enkelte korte bemerkninger finnes i kap. 3. Etter mitt skjønn er dette uheldig, også fordi lovforarbeidene er svake om disse problemstillingene. Forsåvidt viser jeg til mine kommentarer til dommen i sak C-490/04 i *Nytt i privatretten* nr. 3/2007 og i *EU & arbeidsrett* nr. 3/2007.

De rent tekniske sider av forskriftsutkastet ser jeg liten grunn til å gå inn på. Jeg skal nøye meg først med en liten bemerkning av sproglig karakter med materielt potensial. I definisjonen av "bestiller" i utkastets § 3 er det brukt *flertallsform* om hvem som skal utføre den tjenesten som bestilles – "entreprenører eller leverandører". Helt samme formulering går igjen i "motivene" (s. 5), uten noen nærmere forklaring eller nyansering. Inntrykket blir derved at forutsetningen for å være "bestiller" i forskriftens forstand, er at man har mer enn én entreprenør/leverandør til utførelse av den aktuelle tjenesten. Det ligger nær å tro at dette ikke er tilsiktet. I så fall bør det klargjøres at også entallsvarianten omfattes. Det bør gjøres i forskriftsteksten, ettersom "forarbeidene ikke er alminnelig tilgjengelige.

Til sist en teknisk-materiell kommentar i sammenheng med dette. Mens såvel "bestiller" som "hovedleverandør" og "underleverandør" er definert i utkastets § 3, finnes det ingen definisjon av grunnbegrepene "entreprenør" og "leverandør". Man blir forsåvidt henvist til slutninger fra definisjonene av "hovedleverandør" og "underleverandør". Etter mitt skjønn er dette ikke en helt heldig løsning. Det kan selvsagt være vanskelig å gi materielle definisjoner av "entreprenør" og "leverandør". Men en enkel beskrivelse og restrukturering av § 3 vil nok være bedre tjenlig.

Med vennlig hilsen

Stein Evju (s.)